

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2020/013 van 11 september 2020

INLEIDENDE SAMENVATTING

Nieuw samengesteld gezin – Overgangsmatregelen (kinderen geboren vóór 1 januari 2019) –
Retroactieve aanduiding bijslagtrekkende bij vonnis van de familierechtbank in 02/2019 – Rangbetaling

Rekening houdende met het vonnis van de familierechtbank tot retroactieve aanwijzing van de moeder als bijslagtrekkende, oordeelt de Geschillencommissie dat de constitutieve elementen die essentieel zijn voor de groepering op het ijkpunt van 31.12.2018, voorhanden zijn.

OPGROEIEN REGIE
GESCHILLENCOMMISSIE

BESLISSING

NR. 2020/013

11 september 2020

REPERTORIUMNR. GC/20/A0022

INZAKE: wonende te

- Verzoekster-

TEGEN :

- Verwerende partij-

1. Over het procedureverloop:

Gelet op de beslissing van verwerende partij d.d. 20.03.2019;

Gelet op de klacht die verzoekster op 23.03.2019 indiende bij de Klachten-en Bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket;

Gelet op het antwoord van de Klachten-en Bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket d.d. 06.05.2019 en 22.11.2019;

Gelet op de tussenkomst van de Vlaamse Ombudsdienst d.d. 26.08.2019, 23.01.2020 en 28.01.2020;

Gelet op het verzoekschrift dat door verzoekster werd ingediend per e-mail van 28.01.2020 bij de Geschillencommissie;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 19.02.2020 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegegeeld;

Gelet op de oorspronkelijk vastgestelde zitting van 24 april 2020, die werd uitgesteld omwille van de maatregelen ter bestrijding van Covid-19;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op deze zitting van 11 september 2020 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen.

Gelet op het feit dat verzoekende partij vertegenwoordigd wordt door haar partner, de heer , die persoonlijk aanwezig is op de zitting van 11 september 2020;

Gelet op het feit dat verwerende partij niet op de zitting is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen.

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

2.1. Verzoekster heeft drie kinderen, waarvan twee uit haar eerste huwelijk met de heer , m.n.: (° 2006) en l (° 2009) en één kind uit haar huidige relatie met de heer , m.n. (° 2016).

Verzoekster stelt dat zij en de heer in 2011 uit de echt zijn gescheiden en dat er bij vonnis co-ouderschap werd opgelegd. Elk van beiden nam ook één kind ten laste: was ten laste van verzoekster en werd bij haar gedomicilieerd, was ten laste van de heer en werd bij hem gedomicilieerd. De kinderbijslag voor beide kinderen werd op een gezamenlijke rekening gestort.

Verzoekster ging een relatie aan met de heer en op 24.08.2016 werd hun kind geboren.

Vanaf januari 2018 is de heer de kinderen gedurende 2 maanden niet meer komen halen. Verzoekster heeft daar telkens melding van gemaakt bij de politie. Het betreft een melding op 24.01.2018, 08.02.2018, 21.02.2018 en 07.03.2018.

Verzoekster zou hebben aangestuurd om daarover in gesprek te gaan met de heer , maar dat zou door hem geweigerd zijn. Verzoekster schakelde een advocaat in om een rechtszaak aan te spannen.

2.2. Verzoekster stelde bij verzoekschrift neergelegd op 13.04.2018 een procedure in bij de familierechtbank waarbij zij enkele vorderingen stelde met betrekking tot de kinderen

De belangrijkste (in het kader van de procedure voor de Geschillencommissie) zijn de volgende:
- hoofdverblijf en domicilie van de kinderen bij moeder;
- de kinderbijslag ten behoeve van de kinderen komt aan moeder toe vanaf februari 2018.

Op de zitting van 14.06.2018 kwamen partijen een voorlopige verblijfsregeling voor de kinderen overeen in afwachting dat de rechter het kind zou horen.

werd gehoord op 26.09.2018.

Verzoekster stelt dat er een nieuwe zittingsdatum was gepland in november 2018, maar dat de heer om een uitstel verzocht. Om die reden werd de zaak behandeld op 24.01.2019 en werd het vonnis uitgesproken op 21.02.2019.

2.3 Bij vonnis d.d. 21.02.2019 stelde de Familierechtbank het volgende (enkel de passages die relevant zijn in het kader van de procedure voor de Geschillencommissie worden weergegeven):

- zullen **hoofdverblijf** hebben bij eiseres/moeder en **secundair verblijf** bij verweerder/vader;
- Beide kinderen zullen **domicilie** hebben bij eiseres/moeder vanaf datum van huidig vonnis (Opmerking: in het dispositief van het vonnis wordt verkeerdelijk de term 'verweester' gebruikt in plaats van 'eiseres'; in het motiverend gedeelte van het vonnis (p. 5) wordt echter vermeld dat de kinderen hun domicilie bij eiseres zullen hebben. Uit de motivering van het vonnis en het feit dat de kinderen bij verzoekster zijn gedomicilieerd, meent de Geschillencommissie ervan uit te mogen gaan dat het wel degelijk de bedoeling was dat de kinderen bij verzoekster gedomicilieerd zouden worden);
- De **kinderbijslag**, de fiscale en sociale voordelen zullen vanaf februari 2018 aan eiseres/moeder toekomen.

2.4. Verzoekster heeft het vonnis van de Familierechtbank op 08.03.2019, zijnde dus vrijwel onmiddellijk na ontvangst ervan, aan verwerende partij bezorgd.

Het kind werd op 18.03.2019 ingeschreven op het adres van verzoekster.

2.5. Per e-mail d.d. 20.03.2019 heeft verwerende partij verzoekster het formulier bezorgd om haar rekeningnummer voor de betaling van het Groeipakket aan te passen.

Verwerende partij meldde daarbij dat de kinderbijslag voor aan verzoekster zou worden betaald vanaf april 2019 (betaling begin mei 2019), aangezien zij pas gevolg mogen geven aan de beslissing in het vonnis vanaf de maand volgend op de datum waarop het vonnis aan hen werd bezorgd.

Tenslotte voegde verwerende partij er nog aan toe dat het feit dat het Groeipakket voor aan verzoekster zal worden betaald, geen invloed heeft op het basisbedrag van het Groeipakket van zelf en van de andere kinderen in het gezin. Door de invoering van het Groeipakket heeft elk kind dat reeds recht had voor 01.01.2019 immers een basisbedrag toegekend gekregen, dat nadien niet meer wijzigt.

2.6. Verzoekster kon daar niet mee instemmen.

Voor de goede orde wordt de volledige chronologie van het verzoek van verzoekster volledig weergegeven:

Verzoekster heeft op 23 maart 2019 klacht ingediend bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) waarin ze stelt niet akkoord te gaan met de beslissing van haar uitbetalingsactor om geen derde rang meer toe te kennen voor het kind

Op 06 mei 2019 nam de Klachten- en bemiddelingsdienst van het VUTG een beslissing, stellende dat verwerende partij correct had gehandeld. De Klachten- en bemiddelingsdienst redeneerde daarbij

als volgt. Aangezien verzoekster op 31 december 2018 maar bijslagtrekkende was voor 2 kinderen, nl. _____, werden de rangen omgekeerd voor beide kinderen. Aangezien het kind _____ op dat ogenblik nog in het gezin van de vader verbleef en de kinderbijslag aan hem werd betaald, werden de rangen voor het kind _____ omgekeerd in het gezin van de vader (rekening houdend met de andere 2 kinderen in dat gezin). Het is belangrijk om op te merken dat er in de beslissing van de Klachten- en bemiddelingsdienst ook geen melding wordt gemaakt van het feit dat verzoekster beroep kan instellen bij de Geschillencommissie. Er wordt enkel gemeld dat zij zich kan wenden tot de Vlaamse Ombudsdienst indien zij niet tevreden zou zijn over de manier waarop de klacht werd behandeld.

Verzoekster heeft op 06 mei 2019 – naar aanleiding van het antwoord van de Klachten- en bemiddelingsdienst- onmiddellijk aan de Klachten- en bemiddelingsdienst laten weten dat zij die beslissing niet kan begrijpen en die ook niet correct vindt.

De Klachten- en bemiddelingsdienst heeft verzoekster op 5 augustus 2019 laten weten dat haar klacht werd overgemaakt aan de dienst Beleid van Kind en Gezin en dat zij (Kind en Gezin) haar op de hoogte zullen houden. Ook in die e-mail werd verzoekster nog steeds niet gewezen op het feit dat zij beroep kon instellen bij de Geschillencommissie.

In augustus 2019 heeft verzoekster de Vlaamse Ombudsdienst aangeschreven.

Op 16 september 2019 heeft de Klachten- en bemiddelingsdienst van het VUTG aan verzoekster laten weten dat haar klachtendossier heropend werd naar aanleiding van een e-mail van de Vlaamse Ombudsdienst.

Op 22 november 2019 heeft de Klachten- en bemiddelingsdienst verzoekster opnieuw gemeld dat verwerende partij correct gehandeld heeft aangezien een vonnis nooit een retroactieve uitwerking kan hebben. Ook in deze mail heeft de Klachten- en bemiddelingsdienst verzoekster niet gemeld dat zij beroep kon aantekenen bij de Geschillencommissie.

Verzoekster heeft opnieuw contact opgenomen met de Vlaamse Ombudsdienst op 25 november 2019. Op 23 en 28 januari 2020 heeft de Vlaamse Ombudsdienst verzoekster aangeraden om beroep aan te tekenen bij de Geschillencommissie, wat zij gedaan heeft op 28.01.2020.

Gelet op het verloop van de behandeling van het verzoek van verzoekster, werd er -naar aanleiding van het onderzoek naar de ontvankelijkheid ervan- door de Geschillencommissie beslist dat het verzoek van verzoekster tijdig werd ingediend.

3. Standpunt van verzoekster:

3.1. In haar e-mail d.d. 28.01.2020 die gericht werd aan de Geschillencommissie, stelt verzoekster het volgende:

"Ik ben mama van 3 kinderen _____ en _____ uit een eerste huwelijk met _____ en _____ met mijn huidige partner

Bij de scheiding in 2011 werd bij vonnis co-ouderschap vastgelegd. Elke ouder kreeg een kind ten laste. _____ bij de mama en _____ bij de papa. We besloten om de kinderbijslag op een gezamenlijke rekening te laten storten.

Ondertussen leerden we elk iemand nieuw kennen. Ik een persoon zonder kinderen, de papa iemand met 1 kindje.

In 2016 bij mij en in 2017 bij de papa kwam er in elk gezin een kindje bij. Onze werd tweederangskindje bij de kinderbijslag. het kindje van de papa, werd daar derderangskindje.

Op 20 januari 2018 ging het echter fout. Omdat mijn dochter duidelijk had aangegeven dat ze niet meer gelukkig was bij de papa, zag de papa het niet meer zitten om de kinderen te komen halen. Dit deed hij 3 weken na elkaar. Dus dit over een tijdsspanne van bijna 2 maanden, daarer steeds een week van mij tussen zat. We deden deze periode steeds meldingen bij de politie. (zie bijlage 1)

Ik stuurde aan om samen aan tafel te gaan zitten, maar dat weigerde hij. Ik schakelde een advocaat in en ook deze vroeg om bemiddeling zonder rechtbank, maar ook dat weigerde mijn ex. We waren dus genoodzaakt om een rechtszaak aan te spannen. Wat we ook deden.

In maart besloot hij dat hij de kinderen terug wou, maar de kinderen waren tegen dan zo getraumatiseerd dat ze weigerden.

Op 14 juni 2018 kwamen we de eerste keer voor. Er werd een voorlopige regeling vastgelegd, waarbij de kinderen een weekendregeling kregen, maar papa bleef co-ouderschap eisen. Via een psycholoog trachtten we te werken aan een herstel tussen de kinderen en de papa. Ook vandaag noggaan de kinderen naar de psycholoog.

Er werd ook besloten om de oudste zoon, te horen. Deze gaf ook duidelijk aan dat hij co-ouderschap niet meer zag zitten.

We kwamen opnieuw voor in november, maar de papa vroeg om uitstel, waardoor de zaak gepleit werd op 24 januari 2019 en we kregen een uiteindelijk vonnis op 21 februari 2019. (zie bijlage 2)

Hierin werd beslist, en ik citeer uit p. 9:

Beslist dat , geboren te op en geboren te op hoofdverblijf hebben bij de eiseres/moeder en secundair verblijf bij verwerder/vader, ...

Beslist dat beide kinderen domicilie hebben bij verweerster vanaf datum van het huidige vonnis.

Beslist dat de kinderbijslag, de fiscale en sociale voordelen vanaf februari 2018 aan eiseres toekomen.

Nu heb ik bij doorgegeven dat nu ook ten laste van mij valt. Dat werd door het legal team ook goedgekeurd en de kinderbijslag werd vanaf april 2019 op mijn rekening gestort.

Ik krijg echter door de nieuwe regelgeving geen recht op een verhoging voor het derde kind, daar vanaf 01/01/2019 de bedragen vastgeklikt werden.

Ik belde hierover in maart 2019 naar Ze begrepen volledig mijn situatie, maar konden mij niet verder helpen daar de wet dit zo voorschrijft. Ze gingen dit gevals voorleggen aan de mensen van het beleid, maar daarvan kreeg ik ook een negatief advies.

Ik wil er even op wijzen dat:

- Ik voor 21 februari 2019 de kinderbijslag niet kon veranderen op mijn naam. Bij de kinderbijslagdienst werken ze op vonnis en dat kon ik in 2018 nog niet voorleggen daar de rechtszaak nog lopende was en ook werd uitgesteld in oktober door de papa.

- De kinderen hier voltijds geweest zijn van 20 januari tot begin augustus 2018 en van dan hadden we een weekendregeling.
- Ik door deze nieuwe maatregelen, die eigenlijk niet geldig is voor mij, daar mijn situatie al aangepast moest kunnen worden in februari 2018 en mijn derde kind dus wel recht had op een derderangsuitbetaling, ik nu maandelijks een stuk minder uitbetaald krijg.

Ik begrijp de maatregelen en was dit echter gebeurd in 2019 dan had ik daar mij volledig bij neergelegd, maar dat is niet zo en ik kon er zelf niets aan veranderen.

Ik heb reeds de verschillende stappen ondernomen:

- *Begin maart contacteerde ik [] om mijn dossier te veranderen en te vragen of ze dit konden aanpassen volgens het vonnis -> antwoord: negatief*
- *Op 23 maart 2019 eerste maal contact gelegd met de klachten- en bemiddelingsdienst, contactpersoon [], antwoord: steeds negatief (zie bijlage 3)*
 - o *6 mei reactie gehad dat er een dossier werd opgestart*
 - o *5 augustus opnieuw mail gekregen dat ze het dossier doorgegeven hebben aan de dienst beleid van Kind en Gezin*
- *26 augustus contact opgenomen met de Vlaamse ombudsdienst*
- *8 november mail van klachten en bemiddelingsdienst dat mijn dossier opnieuw geopend werd door de klacht van de ombudsdienst, antwoord op 22/11: negatief (zie bijlage 3)*
- *25 november opnieuw Vlaamse ombudsdienst gevraagd om raad, gingen het voorleggen op hun overleg.*
- *23 januari 2020 antwoord gekregen van Vlaamse ombudsdienst dat er een soortgelijk dossier bij jullie werd ingediend en werd goedgekeurd. Ze gaven mij de raad om ook bij jullie een klacht in te dienen. (zie bijlage 3)*

Ik heb dus reeds de nodige stappen ondernomen. De Vlaamse ombudsdienst raadde me ook aan om jullie duidelijk te laten weten dat ik al een hele tijd bezig ben en doordat ik steeds moest wachten op de antwoorden van de verschillende diensten, de termijn hierdoor gestuit werd.

Ik ben van mening dat het vonnis impact moet hebben op het bepalen van de rangorde van de kinderen op 31/12/2018, daar de rechter beslist heeft dat ik vanaf februari 2018 recht heb op de fiscale voordelen en de kinderbijslag.

Ik liet reeds in 2018 de zaak inleiden om de 3 kinderen bij mij te laten domiciliëren. Had deze in november niet uitgesteld geweest, dan was er geen probleem geweest, maar helaas.

Ik kon het domicilie van [] niet veranderen voor 31/12/2018, ze woonde hier nochtans al, omdat ik geen vonnis had en de gemeente pas een adreswijziging wenst door te voeren als er een vonnis is."

3.2. Verzoekster voegt bij haar verzoek de volgende stukken:

- Bijlage 1 : meldingsfiches politie;
- Bijlage 2: vonnis van de Familierechtbank
- Bijlage 3: e-mails met klachten over de kinderbijslag.

In latere e-mails d.d. 03.02.2020 en 05.02.2020 bezorgde zij op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie nog volgende bijkomende stukken:

- Alle mailverkeer (chronologisch) van mevrouw naar verschillende instanties in verband met haar klacht;
- Mail van [] d.d. 20.03.2019 + bijlage;

- Mail van d.d. 22.03.2019.

3.3. Ter zitting herneemt de de argumenten uit het ingediende verzoek en duidt hij de context en het tijdsverloop waardoor het vonnis van de familierechtbank slechts begin 2019 werd uitgesproken.

4. Standpunt van de uitbetalingsactor:

- e-mail d.d. 20.03.2019 van verwerende partij aan verzoekster:

In de e-mail d.d. 20.03.2020 meldt verwerende partij het volgende aan verzoekster:

"Hierbij bezorgen wij u alvast het formulier om het rekeningnummer voor de betaling van uw Groeipakket te kunnen aanpassen. U mag het ingevulde formulier via e-mail of via de post aan ons terugbezorgen.

Op basis van het vonnis dat u ons bezorgde zal de kinderbijslag voor aan u betaald worden vanaf de maand april 2019 (betaling begin mei 2019). Wij mogen pas gevolg geven aan de beslissing in het vonnis vanaf de maand volgend op de datum waarop het vonnis aan ons bezorgd werd.

Het feit dat het Groeipakket voor voortaan aan u zal betaald worden, heeft geen invloed op het basisbedrag van het Groeipakket van zelf en van de andere kinderen in het gezin. Door de invoering van het Groeipakket heeft elk kind dat reeds recht had vóór 1 januari 2019 een basisbedrag toegekend gekregen, dat nadien niet meer wijzigt."

- e-mail d.d. 11.03.2020 van verwerende partij aan het secretariaat van de Geschillencommissie:

In de e-mail d.d. 11.03.2020 deelde verwerende partij haar standpunt mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie:

"In dit dossier betalen wij (na samenvoeging van de dossiers van en) voor twee rechtzevende kinderen. en

krijgt het bedrag 'midden' (€173,80 wat correspondeert met artikel 40, 2° AKBW) en het bedrag 'laag' (€93,93, wat overeenkomt met het bedrag volgens artikel 40, 1° AKBW).

Conform de overgangsbepalingen is de maand december 2018 het ijkpunt om het recht te bepalen vanaf 1/1/2019, waarbij:

5. *De bedragen uit de AKBW verder toegepast vanaf 1/1/2019 (artikel 210, §1 GPD).*
6. *De bedragen worden bepaald rekening houdende met de groepering artikel 42 AKBW (artikel 210, § 2, 1ste lid GPD).*
7. *Deze bedragen in aflopende wijze wordt toegepast in functie van de leeftijd van de kinderen binnen de groepering (artikel 210, § 2, 2de lid GPD).*

Betrokkene meent dat haar dochter ook in de groepering artikel 42 AKBW rond haar dient te worden opgenomen op het ijkpunt van 31/12/2018 zodat zij het voordeel van het hoogste bedrag artikel 40, 3° AKBW kan genieten voor

Op dat ogenblik stond evenwel gedomicilieerd bij haar vader – ex-partner van betrokkene – die ook de wettelijke bijslagtrekkende was conform artikel 69, §1, 3de lid AKBW, in de hoedanigheid van vader die de kinderbijslag voor een in co-ouderschap opgevoed kind had opgeëist. Bijgevolg kan onmogelijk in de groepering artikel 42 AKBW rond de moeder worden opgenomen in december 2018.

is rechtgevende in het dossier waarin haar vader de wettelijke bijslagtrekkende is. Zij ontvangt het bedrag 'midden' (€173,80 wat overeenkomt met het bedrag artikel 40, 2° AKBW) verhoogd met de leeftijdsbijslag (€32,63).

In de zitting van de Familierechtbank werd beslist dat de 'kinderbijslag' van af februari 2018 toekomt aan de moeder. Sedertdien ontvangt de moeder als sommandelegant het bedrag waarop de vader in principe recht heeft. Pas vanaf de adreswijziging van naar het adres van haar moeder op 19.3.2019 is er een wijziging naar de begunstigenkern in toepassing van artikel 225, § 1 GPD.

De moeder meent dat dit vonnis een retroactief effect heeft zodat de groepering van de drie kinderen wel toepasbaar is in december 2018 en zij bijgevolg het hoger bedrag kan ontvangen.

Wij menen evenwel dat een vonnis nooit dergelijke retroactief effect kan hebben. Bovendien betreft het vonnis geen aanduiding van de begunstigde, maar enkel een betalingsmodaliteit (sommendelegering), zodat deze beslissing geen invloed heeft op de bepaling van het bedrag waarop het kind aanspraak maakt. Enkel als de uitbetalingsactor partij is in het geding en de rechter wijst één van de ouders aan als enige begunstigde, dan wordt de uitspraak beschouwd als een effectieve aanwijzing begunstigde. Dat is hier niet het geval."

5. Standpunt van de Klachten- en bemiddelingsdienst (Agentschap Uitbetaling Groeipakket)

5.1. Op 23.03.2019 diende verzoekster een klacht in bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) waarin zij stelt niet akkoord te gaan met de beslissing van haar uitbetalingsactor om geen derde rang meer toe te kennen voor het kind

5.2. Pere-mail van 06.05.2019 heeft de Klachten- en Bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket als volgt aan verzoekster geantwoord:

"Uit je huwelijk met werden 2 kinderen geboren, Met je huidige partner heb je 1 kindje, De kinderbijslag voor werd aan de vader uitbetaald. Vanaf 01.04.2019 ben je opnieuw begunstigde/bijslagtrekkende voor je dochter. Je bent van mening dat je zoon recht heeft op een derde rang.

Vanaf 01.01.2019 werd gestart met de nieuwe Vlaamse kinderbijslagwetgeving, die Groeipakket heet. Hierbij wordt 1 bedrag per kind toegekend. Er is geen sprake meer van rangbetaling.

Belangrijk om te weten is dat er bij de overgang naar het Groeipakket bewust gekozen is dat geen enkel gezin minder zou krijgen dan in het huidig systeem. Je verliest dus niets in vergelijking met nu en je kan wel al recht hebben op de Groeipakkettoeslagen.

Het beleid heeft hier een keuze gemaakt voor continuïteit, m.a.w. om alle bestaande gezinnen op 31 december 2018 dezelfde rechten en dus minimaal hetzelfde bedrag te laten toekennen als waarop ze recht hadden onder het huidige systeem.

Kinderen die geboren zijn voor 1 januari 2019 werden overgenomen in het Groeipakket door middel van de overgangmaatregelen.

Dit wil zeggen dat er bevrozing van de situatie was op 31 december 2018 en dat de rangen werden omgekeerd.

De omkering van de rangen houdt in dat binnen de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018 het laagste bedrag aan het jongste kind binnen de groep wordt gekoppeld, het tweede bedrag aan de tweede jongste en de hoogste kinderbijslag aan de derde jongste en oudere kinderen in de groepering. Door de omkering van de rangen wordt een vastgeklikt bedrag bepaald voor elk rechtgevend kind. Eens het basisbedrag per kind is vastgeklikt, verandert dit bedrag niet meer. De omkering van de rangen geldt enkel voor het basisbedrag, niet voor de leeftijdsbijslag.

Concreet betekent dit dat er op 31 december 2018 een foto van jouw situatie werd genomen. Op 31 december 2018 was jij bijslagtrekkende voor 2 kinderen, nl. voor [] Op dat ogenblik heeft: [] recht op een basisbedrag van €93,93 en [] op € 173,80

Op 1 januari 2019 zouden de rangen moeten omgekeerd zijn waardoor [] recht had op een basisbedrag van €173,80 en [] op € 93,93. De omkering kon bij jou nog niet gebeuren daar je bijslagtrekkende bent in 2 verschillende dossiers. In de loop van het eerste semester van 2019 moeten jouw dossiers samengevoegd worden. Bij de samenvoeging zal de omkering van de rangen met een terugwerkende kracht tot 01.01.2019 gebeuren. Het totaal bedrag dat je ontvangt voor [] zal hierdoor niet veranderen.

Voor je dochter [] is hetzelfde gebeurd maar dan in het gezin van haar vader. Er werd een foto genomen op 31 december 2018 en er werd een basisbedrag vastgeklikt van €173,80. Op basis van de ontvangst van het vonnis betaalt [] vanaf 1 april 2019 het vastgeklikt bedrag aan jou uit.

Je uitbetalers hebben correct gehandeld."

5.3. Nadien heeft de Klachten- en bemiddelingsdienst het klachtendossier heropend naar aanleiding van een e-mail van de Vlaamse Ombudsdienst (die ook door verzoekster was gecontacteerd). Op basis daarvan liet de Klachten- en bemiddelingsdienst het volgende weten aan verzoekster op 22.11.2019:

"Uit je relatie met [] heb je 2 kinderen: [] Beide kinderen worden in co-ouderschap opgevoed. [] staat bij de vader gedomicilieerd. Uit je huidige relatie met [] heb je één zoon []

[] heeft de kinderbijslag voor [] opgeëist in 11/2017 waardoor de kinderbijslag voor [] vanaf 01.12.2017 aan hem werd uitbetaald.

In het vonnis van 21.02.2019 werd bepaald dat de kinderbijslag voor [] vanaf 02/2018 toekomt aan jou. Dit vonnis werd in de loop van maart 2019 overgemaakt aan de uitbetaaler. Op basis hiervan betalen zij vanaf 01.04.2019 de gezinsbijslag voor [] aan jou.

Aangezien in het vonnis van 21.02.2019 vermeld werd dat de kinderbijslag voor [naam] vanaf 02/2018 toekomt aan jou, stelde de Vlaamse Ombudsdienst dat je zoon [naam] op 31.12.2018 (bevriezing en omkering van de rangen) recht had op een derde rang i.p.v. een tweede rang.

Ik heb navraag gedaan bij je uitbetaler [naam] en voor 02/2018 was de vader de wettelijke bijslagtrekkende voor [naam] door opeising van de kinderbijslag (zie hierboven).

Na overleg met de juridische dienst werd mij meegedeeld dat een vonnis nooit een retroactieve uitwerking kan hebben.

Conclusie: Ook al werd er in het vonnis vermeld dat de kinderbijslag voor [naam] aan jou toekomt vanaf 02/2018, de situatie op 31.12.2018 blijft ongewijzigd, de vader is nog steeds de wettelijke bijslagtrekkende.

Ter info wil ik je nog meedelen dat je op basis van het vonnis de gezinsbijslag vanaf 02/2018 zelf kan terugvorderen bij de vader”.

5.4. Daaropvolgend nam verzoekster opnieuw contact op met de Vlaamse Ombudsdienst op 25 november 2019. Op 23 en 28 januari 2020 heeft de Vlaamse Ombudsdienst verzoekster aangeraden om beroep aan te tekenen bij de Geschillencommissie, wat zij gedaan heeft op 28.01.2020.

6. Beoordeling in rechte:

6.1. In casu gaat de betwisting over het bedrag van de gezinsbijslagen dat aan de kinderen van het nieuw samengesteld gezin kan worden toegekend.

Aangezien alle betrokken kinderen geboren zijn vóór 1 januari 2019, zijn de specifieke overgangsmaatregelen bepaald in het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid' (hierna Groeipakketdecreet) van toepassing voor het bepalen van het bedrag van de gezinsbijslag dat aan de kinderen kan worden toegekend.

Art. 209, §2 Groeipakketdecreet bepaalt:

“De artikelen van de kinderbijslagreglementering die zijn opgenomen in boek 5, deel 2, zijn van toepassing op rechtgevende kinderen die geboren zijn vóór 1 januari 2019.”

In voormeld Boek 5, deel 2, wordt bij deze overgangsbepalingen een onderscheid gemaakt tussen de basisbedragen (titel 1), de kinderbijslag voor wezen (titel 2), de zorgtoeslagen (titel 3), de sociale toeslagen (titel 4), de begunstigden (titel 5) en de keuze van de uitbetalingsactor (titel 6).

In het voorliggende dossier zijn de overgangsbepalingen vervat in artikel 210 van voormelde titel 1 (basisbedragen) en artikel 225 van voormelde titel 5 (begunstigden) van toepassing.

Art. 210, §1 bepaalt:

“Een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019 en voor wie het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering is geopend op 31 december 2018, blijft recht geven op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering als aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, is voldaan.

Het bedrag van de kinderbijslag waarop het kind, vermeld in het eerste lid, recht geeft, wordt vastgesteld in paragraaf 2.

Onder de opening van het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering op 31 december 2018 wordt verstaan het op dat tijdstip voldoen aan de toepassingsvoorwaarden van de kinderbijslagreglementering. Het is niet relevant of de effectieve aanvraag tot toekenning van de kinderbijslag op 31 december 2018 al effectief is ingediend.

§ 2. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1, blijft recht geven op de kinderbijslag, zoals die bestond binnen de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018, overeenkomstig artikel 42 van de Algemene kinderbijslagwet.

In afwijking van het eerste lid, als verschillende rechtgevende kinderen als vermeld in paragraaf 1, behoren tot de groepering rond de bijslagtrekkende, zoals die bestond op 31 december 2018, wordt het bedrag van de kinderbijslag waarop die kinderen recht geven, in aflopende wijze aangepast in functie van de leeftijd van de rechtgevende kinderen binnen die groepering. Het jongste kind krijgt daardoor de laagste kinderbijslag, het tweede jongste kind de tweede laagste kinderbijslag en het derde jongste en oudere kinderen de hoogste kinderbijslag. Die aanpassing wordt doorgevoerd vanaf 1 januari 2019."

Ingevolge artikel 210, §1, tweede lid en artikel 210, §2, eerste lid van het Groeipakketdecreet wordt het bedrag van het kind geboren vóór 1 januari 2019 derhalve bepaald door de rang van het kind binnen de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018, waarbij voor de groepering dient te worden teruggesproken naar de voorwaarden bepaald in artikel 42 AKBW (Algemene Kinderbijslagwet).

Overeenkomstig artikel 42 AKBW wordt het bedrag van de kinderbijslag bepaald door de rang die het kind inneemt in het gezin volgens de volgorde van de geboorte van de kinderen (art. 42, § 1, eerste lid AKBW). Bij het bepalen van de rangregeling worden de rechtgevende kinderen gegroepeerd rond de bijslagtrekkende, dit is degene die het kind opvoedt en aan wie de kinderbijslag wordt betaald (art. 42, §1, tweede lid AKBW).

6.2. Wie de bijslagtrekkende is, werd bepaald in artikel 69, § 1, derde lid AKBW. Meer bepaald was bij wet vastgelegd dat wanneer de twee ouders die niet samenwonen, het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, de kinderbijslag principieel wordt betaald aan de moeder. De kinderbijslag wordt betaald aan de vader vanaf diens aanvraag als het kind en hijzelf op die datum dezelfde hoofdverblijfplaats hebben.

Art. 69, § 1, vijfde lid AKBW bepaalt verder nog het volgende:

"Als een van de ouders de opportuniteit betwist van de betaling van de kinderbijslag op grond van de bepalingen van het derde en het vierde lid, kan hij de familierechtbank vragen hemzelf als bijslagtrekkende aan te wijzen, in het belang van het kind. Die aanwijzing heeft uitwerking de eerste dag van de maand na de maand waarin de beslissing van de rechtbank betekend is aan de bevoegde kinderbijslaginstelling."

6.3. Art. 225, § 1 Groeipakketdecreet bepaalt het volgende:

“De bijslagtrekkende voor het rechtgevende kind op 31 december 2018 blijft de bijslagtrekkende voor dat kind, tenzij een wijziging in het ouderlijk gezag of in de opvoedingssituatie van het kind zich voordoet. In dat geval worden de bepalingen voor de aanwijzing van de begunstigden en de regels van de uitbetaling overeenkomstig boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toegepast. De bepalingen van boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 3 zijn van toepassing zowel op de bijslagtrekkende als de begunstigde. De wijziging in het ouderlijk gezag wordt vastgesteld door de bevoegde rechtbank.(...)”

6.4. In casu kan het volgende worden vastgesteld:

In 2011 zijn verzoekster en de heer [] uit de echt gescheiden met onderlinge toestemming.

Verzoekster was bijslagtrekkende voor het kind [] (op basis van de algemene regeling in de AKBW om de moeder aan te duiden als bijslagtrekkende ingeval van co-ouderschap, cf. artikel 69, §1, derde lid AKBW), [] was bij haar gedomicilieerd. De heer [] werd bijslagtrekkende voor het kind [] (bij hem gedomicilieerd), dit op basis van ‘opvoeding’, d.w.z. omdat het kind bij de vader gedomicilieerd was (cf. artikel 69, §1, derde lid AKBW).

Vanaf begin 2018 zou het contact tussen de heer [] en [] niet meer goed gelopen hebben. Verzoekster nam in april 2018 - conform art. 69, § 1, vijfde lid AKBW - stappen om een procedure op te starten voor de familierechtbank met (onder andere) de bedoeling het kind [] bij haar te domiciliëren en de kinderbijslag voor de kinderen [] te ontvangen. Het verzoekschrift dateert van 13.04.2018. De zitting ging uiteindelijk door op 24.01.2019 en het vonnis werd uitgesproken op 21.02.2019.

In het vonnis werd bepaald dat de kinderen [] hun domicilie zouden hebben bij verzoekster vanaf de datum van het vonnis (zijnde dus 21.02.2019) en dat de kinderbijslag vanaf februari 2018 aan haar zal toekomen.

Er kan dus worden vastgesteld dat verzoekster reeds lang voor de inwerkingtreding van het Groeipakketdecreet stappen nam om het domicilie van dochter [] te kunnen wijzigen (zij legde immers reeds op 13.04.2018 een verzoekschrift neer bij de familierechtbank). Het vonnis kwam echter pas tussen op 21.02.2019, zijnde dus bijna een jaar later. In dat vonnis werd bepaald dat de kinderbijslag aan verzoekster zou toekomen met ingang van februari 2018.

6.5. Het feit dat die aanwijzing qua administratieve verwerking in het dossierbeheer, pas uitwerking heeft vanaf de maand volgend op de datum van ontvangst van het vonnis, zoals de uitbetalingsactor aangeeft met verwijzing naar de toepasselijke richtlijnen (cf. artikel 69, §1, vijfde lid AKBW, ten tijde van de toepassing van de AKBW uitgewerkt in praktische richtlijnen voor het dossierbeheer in de dienstbrief 996/126 van 19 december 2016), of vanaf de datum van ontvangst van het vonnis (cfr. art. 16 BVR Begunstigden en uitgewerkt in bijlage 2 bij toelichtingsnota 7 d.d. 6 juni 2019 betreffende het Groeipakketdecreet), doet geen afbreuk aan het feit dat uit het vonnis duidelijk de wil van de rechtbank blijkt om de kinderen met onmiddellijke ingang bij de moeder te domiciliëren en haar te beschouwen als bijslagtrekkende vanaf februari 2018.

In die zin kan verzoekster op basis van het vonnis van de rechtbank reeds in februari 2018 (zijnde de datum die uitdrukkelijk bepaald werd in het vonnis) beschouwd worden als bijslagtrekkende en heeft zij dus ook op de ijkdatum van 31.12.2018 de hoedanigheid van bijslagtrekkende voor haar drie kinderen met als gevolg een groepering van de drie kinderen.

Er kan bijgevolg worden vastgesteld dat de constitutieve elementen die essentieel zijn voor de groepering van de betrokken kinderen rond de moeder overeenkomstig artikel 42 AKBW voorhanden zijn vóór het ijkpunt van 31 december 2018. In die zin is dan ook voldaan aan de letterlijke tekst van de overgangsbepaling van art. 210, §2, eerste lid AKBW: *‘Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig §1, blijft recht geven op de kinderbijslag, zoals die bestond binnen de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018, overeenkomstig artikel 42 AKBW.’* Immers, de geciteerde bepaling verwijst enkel uitdrukkelijk naar artikel 42 AKBW, en niet naar de bepaling betreffende de uitwerking in de tijd van een wijziging van bijslagtrekkende naar aanleiding van een vonnis van de familierechtbank in artikel 69, §1, 5de lid AKBW. Het feit dat het domicilie van dochter slechts gewijzigd is op 19.03.2019 (wat ook niet eerder kon, aangezien daarvoor het vonnis van de familierechtbank nodig was), doet daaraan geen afbreuk. Voor de moeder als bijslagtrekkende is er geen vereiste van domicilie op hetzelfde adres.

Cf. art. 69, § 1, vijfde lid AKBW bepaalt:

“Als een van de ouders de opportuniteit betwist van de betaling van de kinderbijslag op grond van de bepalingen van het derde en het vierde lid, kan hij de familierechtbank vragen hemzelf als bijslagtrekkende aan te wijzen, in het belang van het kind. Die aanwijzing heeft uitwerking de eerste dag van de maand na de maand waarin de beslissing van de rechtbank betekend is aan de bevoegde kinderbijslaginstelling.”

De Geschillencommissie meent dat het moeilijk verdedigbaar is dat de uitbetalingsactor zich bij de ontvangst van het vonnis in maart 2019 zou beroepen op een bepaling van de AKBW, terwijl de AKBW met ingang van 1 januari 2019 werd afgeschaft. De bepalingen in het Groeipakketdecreet betreffende de temporele uitwerking van vonnissen (cf. artikel 16 BVR Begunstigden) zijn dan weer volledig toegepast op de begrippen van het Groeipakketdecreet, en kaderen in de nieuwe regeling van de begunstigdenkern, zodat de Geschillencommissie meent dat moeilijk kan aangenomen worden dat deze bepaling van toepassing zou kunnen zijn op een vonnis dat uitsluitend over de toepassing van de AKBW handelt (cf. aanduiding bijslagtrekkende op grond van de bevoegdheid die de familierechtbank destijds had op grond van artikel 69, §1, vijfde lid AKBW). De Geschillencommissie meent dan ook dat er enigszins sprake is van een bepaalde juridische impasse waardoor inzake de temporele uitwerking van het betreffende vonnis van de familierechtbank in het voorliggende dossier, noch de voormelde bepaling van de AKBW noch de voormelde bepaling betreffende het Groeipakketdecreet kunnen toegepast worden. De Geschillencommissie stelt dat dan in elk geval de wil van de rechtbank moet worden gevolgd en gerespecteerd betreffende de retroactieve aanwijzing van de moeder als bijslagtrekkende.

Cf. Artikel 16, tweede en derde lid BVR Begunstigden:

“De gerechtelijke uitspraken tot aanwijzing van een begunstigde, vermeld in titel 1 van boek 2, deel 4, van het decreet van 27 april 2018, hebben uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de uitbetalingsactor de uitspraak ontvangt.

De gerechtelijke uitspraken die betrekking hebben op de voorwaarden van uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in titel 2 van boek 2, deel 4, van het voormelde decreet, hebben uitwerking vanaf de datum waarop de uitbetalingsactor de uitspraak ontvangt.”

6.6. Er kan verderverwezen worden naar de volgende elementen:

- De opheffingsbepaling in art. 209, §1 Groeipakketdecreet stipuleert uitdrukkelijk dat de Algemene Kinderbijslagwet (AKBW) wordt opgeheven en paragraaf 2 voegt daaraan toe dat de artikelen waarnaar verwezen wordt in de overgangsbepalingen opgenomen in boek 5, deel 2, van toepassing zijn voor de kinderen die geboren zijn vóór 1 januari 2019.

Artikel 209 bepaalt :

“ §1. De kinderbijslagreglementering, vermeld in artikel 3, §1, 26°, wordt opgeheven vanaf 1 januari 2019 voor de toekenning van gezinsbijslagen.

§2. De artikelen van de kinderbijslagreglementering die zijn opgenomen in boek 5, deel 2, zijn van toepassing op rechtgevendende kinderen die geboren zijn vóór 1 januari 2019.”

Nazicht leert dat er in boek 5, deel 2, genaamd ‘Overgangsbepalingen voor de toepassing van de gezinsbijslagen’ van het Groeipakketdecreet uitdrukkelijk wordt verwezen naar tal van toepasselijke artikelen van de opgeheven Algemene Kinderbijslagwet (AKBW) maar dat er noch in de overgangsbepalingen van het decreet, noch in de memorie van toelichting, wordt verwezen naar de toepassing van artikel 69, § 1, 5de lid AKBW. Uit de wetgevingstechnische opmaak van het decreet kan dan ook niet worden afgeleid dat het de wil van de decreetgever was om het vertragingseffect van dat artikel toe te passen in het kader van de specifieke overgangsmaatregelen van het Groeipakketdecreet.

- Er moet gekeken worden naar de ratio legis van art. 69, §1, vijfde lid AKBW dat in lijn ligt van art. 70bis AKBW (zie ook de vroegere dienstbrief 996/126bis van 14 december 2017 en de huidige bijlage 2 bij Toelichtingsnota 7 d.d. 6 juni 2019). Omwille van intern-administratieve en praktische redenen eigen aan het dossierbeheer werd gekozen om de uitwerking in de tijd van een wijziging van bijslagtrekkende naar aanleiding van een vonnis in de loop van een maand op uniforme wijze te laten ingaan voor de toekomst, met name op de eerste dag van de volgende maand na kennisgeving (of zoals thans het geval is bij de aanwijzing van de ontvanger: vanaf de datum van ontvangst van het vonnis) waarbij tevens beoogd wordt om retroactieve aanwijzingen van bijslagtrekkende (en regularisaties/terugvordering van onverschuldigde bedragen voor het verleden) te vermijden.

Zoals de Geschillencommissie reeds stelde in andere zaken waar de problematiek van de omkering van de rangen eveneens aan bod kwam, lijkt het weinig relevant om dit vertragingsmechanisme te laten spelen in het kader van het consolideren van de toekenningsvoorwaarden bepaald in de artikelen 69, §1, derde lid AKBW en artikel 42, §1, derde lid AKBW waaraan dient te zijn voldaan op het ijkpunt van 31 december 2018 waarbij het bedrag van de gezinstoelagen op dat moment wordt vastgeklit in de overgang van de Algemene Kinderbijslagwet naar het Groeipakketdecreet. Er zijn geen specifieke vereisten waaraan voldaan moet zijn om de kinderbijslag aan de moeder uit te betalen. Bij vonnis d.d. 21.02.2019 stelde de Familierechtbank dat de kinderbijslag vanaf februari 2018 aan de moeder dient te worden betaald. De rechtbank koos er uitdrukkelijk voor om dit met terugwerkende kracht te doen tot februari 2018 en niet om dit slechts te laten ingaan op datum van het vonnis. Het was dus de wil van de rechtbank om de moeder vanaf februari 2018 te beschouwen als de bijslagtrekkende. Er zijn overigens ook geen andere wettelijke voorwaarden waaraan verzoekster als moeder dient te voldoen om als bijslagtrekkende te worden beschouwd.

- Ten slotte was het quasi onmogelijk voor verzoekster om ervan op de hoogte te zijn wat de financiële gevolgen konden zijn van het instemmen met het door haar ex-partner gevorderde uitstel op de zitting in november 2018. Indien de zaak immers behandeld zou zijn geweest op de zitting in november 2018, zou er in principe binnen een maand uitspraak zijn gedaan (conform art. 770, §1 Ger. W.). Het vonnis zou dan van december 2018 dateren (dus voor 01.01.2019), zodat de beslissing nr. 2019/010 d.d. 06.09.2019 van de Geschillencommissie in het dossier met ref. GC/19/A0024 naar analogie toegepast had kunnen worden (*infra*).

Dat is des te meer het geval daar de informatie die via het internet, folders, ... beschikbaar is, steevast verwijst naar de wijzigingen die gebeuren voor kinderen geboren na 1 januari 2019 terwijl er tegelijkertijd gesteld werd dat er niets zou veranderen voor de kinderen die reeds voordien geboren waren.

Het vertragingseffect op administratief vlak volgde (op datum van het vonnis) uit artikel 69, § 1, 5de lid AKBW in samenhang met dienstbrief 996/126 van 19 december 2016 en dienstbrief 996/126bis van 14 december 2017, waarnaar evenwel niet verwezen wordt vanuit het Groeipakketdecreet, zodat het onredelijk lijkt van een burger te kunnen verwachten dat hij deze samenlezing en de (financiële) impact ervan in het kader van de overgangsregeling van het Groeipakket zelf had kunnen achterhalen of inschatten.

6.7. De Geschillencommissie verwijst eveneens naar haar beslissingen 2019/004 d.d. 14.06.2019, 2019/007 d.d. 28.06.2019 en 2019/009 d.d. 28.06.2019 in gelijkaardige zaken, evenals naar beslissing nr. 2019/010 d.d. 06.09.2019, waarbij de Geschillencommissie oordeelde dat op basis van diverse overwegingen, met de hoedanigheid van bijslagtrekkende diende te worden rekening gehouden op het ijkpunt van 31.12.2018.

6.8. I.c. startte verzoekster de procedure reeds op in april 2018. De familierechtbank stelde echter dat de kinderbijslag vanaf februari 2018 aan verzoekster zou toekomen. Overeenkomstig het vonnis kan verzoekster vanaf februari 2018 als bijslagtrekkende beschouwd worden, zodat ook daarmee rekening kan worden gehouden op het ijkpunt van 31.12.2018. Het lijkt immers onredelijk dat er dergelijke negatieve gevolgen aan de situatie van verzoekster verbonden zouden zijn, terwijl zij de procedure reeds opstartte in april 2018 en er slechts vonnis volgde op 21.02.2019.

Vanuit praktische overwegingen werd (en wordt) geopteerd om dergelijke vonnissen niet met terugwerkende kracht toe te passen en deze pas te laten ingaan vanaf (de maand na) ontvangst ervan. Dat neemt echter niet weg dat verzoekster volgens de expliciete bepalingen in het vonnis dient te worden beschouwd als bijslagtrekkende vanaf februari 2018 om de oefening van de omkering van de rangen te maken op 31.12.2018. Daarbij wordt nogmaals benadrukt dat het klaarblijkelijk de uitdrukkelijke wil van de rechtbank was om, rekening houdend met de reeds in werking getreden bepalingen van het Groeipakketdecreet, verzoekster als bijslagtrekkende te beschouwen vanaf februari 2018, op basis van de vanaf dat moment beschikbare feitelijke elementen waardoor de rechtbank aldus oordeelde op basis van de feitelijke situatie op dat moment. Indien de rechtbank van oordeel zou zijn geweest dat verzoekster pas vanaf de datum van het vonnis als bijslagtrekkende voor het kind mocht worden beschouwd, en dat er dus met geen rekening kon worden gehouden bij de omkering van de rangen op 31.12.2018 in het gezin van moeder, dan zou zij verzoekster niet als bijslagtrekkende met terugwerkende kracht tot februari

2018 hebben aangeduid.

6.9. Ten slotte stelt de Geschillencommissie vast dat de kinderbijslag niettemin door de uitbetalingsactor aan verzoekster werd uitbetaald overeenkomstig het vonnis, echter zonder haar als bijslagtrekkende te beschouwen maar slechts als sommendelegant terwijl de vader de bijslagtrekkende blijft. Aldus meldt de uitbetalingsactor: *"In de zitting van de Familierechtbank van 21.2.2019 werd beslist dat de 'kinderbijslag' vanaf februari 2018 toekomt aan de moeder. Sedertdien ontvangt de moeder als sommendelegant het bedrag waarop de vader in principe recht heeft. Pas vanaf de adreswijziging van naar het adres van haar moeder op 19.3.2019 is er een wijziging naar de begunstigdenkern in toepassing van artikel 225, § 1 GPD."* De aanduiding van verzoekster bij vonnis dient voor te gaan op de (nog niet aangepaste) domiciliëring van het kind (bij de vader naar het adres van de moeder) waardoor de uitbetalingsactor de vader blijft beschouwen als bijslagtrekkende. De aanpassing van de domiciliëring en de aanduiding van de moeder als bijslagtrekkende vormden immers net het voorwerp van de vordering waarover de rechtbank zich diende uit te spreken. Zoniet is het vonnis dat verzoekster bekomen heeft en waarmee zij naar haar uitbetalingsactor stapte, een maat voor niets.

6.10. In het licht van al het voorgaande meent de Geschillencommissie dat de conclusie van de Klachten- en bemiddelingsdienst, namelijk *"Ook al werd er in het vonnis vermeld dat de kinderbijslag voor aan jou toekomt vanaf 02/2018, de situatie op 31.12.2018 blijft ongewijzigd, de vader is nog steeds de wettelijke bijslagtrekkende."* moeilijk kan worden bijgetreden. Ook de argumentatie van de uitbetalingsactor steunt op deze redenering. Deze redenering gaat strikt uit van het feit dat het kind op 31.12.2018 nog bij de vader gedomicilieerd stond maar houdt geen rekening met de inhoud van het vonnis dat nadien tussenkwam en zich uitspreekt over de periode sinds begin 2018. Maar dan wordt volledig voorbijgegaan aan het feit dat de rechtbank de moeder aanduidde als bijslagtrekkende voor sinds 02/2018 terwijl er geen enkele wettelijke bepaling, noch in de AKBW (opgeheven op het moment dat het vonnis werd uitgesproken) noch in het Groeipakketdecreet (wegens niet van toepassing op het AKBW-vonnis) verhindert dat het vonnis zou worden toegepast overeenkomstig de wil van de rechtbank, nl. aanduiding van de moeder als bijslagtrekkende voor vanaf 02/2018. Deze laatste redenering niet volgen, zou verregaande implicaties hebben doordat de moeder dan – ondanks het vonnis dat op haar vordering in haar voordeel werd uitgesproken - op 31.12.2018 niet zou kunnen aanzien worden als bijslagtrekkende, en dus niet meer het voordeel van de groepering van de kinderen zou genieten bij het vastklikken van de bedragen op het ijkpunt van 31.12.2018.

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Gelet op de beslissingen 2019/004 d.d. 14.06.2019, 2019/007 d.d. 28.06.2019, 2019/009 d.d. 28.06.2019 en 2019/010 d.d. 06.09.2020 van de Geschillencommissie;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, stelt de Geschillencommissie vast dat de vordering van verzoekende partij ontvankelijk en **gegrond** is in die zin dat verwerende partij de groepering van de drie kinderen rond de moeder dient vast te stellen op 31 december 2018, zodat er een rangbetaling voor deze drie kinderen kan gebeuren overeenkomstig artikel 210 Groeipakketdecreet.

Aldus uitgesproken te Brussel op 11 september 2020;

De commissie was samengesteld uit :

- De heer Herman Verlinden, voorzitter;
- Mevrouw Kristien Roete (Opgroeien) en mevrouw Anja Hellemans (Fons), effectieve leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van dit aangetekend schrijven (art. 115, § 1, 1e lid van het Decreet van 27 april 2018¹ en art. 22, 3e lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018²).

¹ Tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

² Betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan.

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens